



בית משפט השלום באילת

ת"א 54265-11-15 אכסניית אביב א.ל.ב. בע"מ ואח' נ' אילת אנימלס ע"ר 580608339 ואח'

תיק חיצוני:

1

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

תובעים: 1. אכסניית אביב א.ל.ב. בע"מ חברות, 512313222

1. גז ברנס ת.ז., XXXXXXXXXX

נגד

נתבעות: 1. אילת אנימלס ע"ר 580608339 חברות,

510791721160002

2. ביאנקה רוזנטל ת.ז., XXXXXXXXXX

2

פסק דין

3

1. תובע 2 הוא הבעלים של תובעת 1 שהיא מוטל או אכסניה שמנוהלת באמצעות חברה בע"מ. נתבעת 1 היא עמותה שעוסקת בעזרה לבעלי חיים, בעיקר לכלבים, ובראשה עומדת עדת הגנה 1, הגב' דניאלה אורטנר. נתבעת 2 היא שכנה של תובעת 1.

7

2. התובעים הגישו תביעת לשון הרע בה הם טוענים כי מתישהו פורסם על ידי נתבעת 1 פוסט בפייסבוק בו נרשם כי הבעלים של מוטל אביב באילת (תובע 2) שפך חומצה על כלבה וגרם לה לכאבים רבים ובעקבות כך הוגשה תלונה במשטרה בפל"א 474733/2015. למלל שבפרסום צורפה תמונה של הכלבה כשניתן לראות שהיא סובלת מפגיעה בגופה.

12

כעבור זמן קצר פורסם נתבעת 1 פוסט נוסף באותו עניין אולם בפוסט הנוסף לא נרשם שם המוטל אלא נרשם שמדובר במוטל הנמצא באילת, ללא פרטים מזהים.

15

3. התובעים טוענים שנגרמו להם נזקים רבים מהפרסום ובמהלך חקירתו הנגדית טען תובע 2 כי כתוצאה מהפרסום הפוגע יש לו סיוטים עד היום (עמ' 19 שו' 15 לפרו'), בנו הצעיר בן ה- 13 שנים נפגע קשה מאוד וגם הוא סובל מסיוטים, הוא נכנס לפראנויה, "עד עכשיו הוא על כדורים ובטיפול רפואי" (עמ' 17 שו' 15), רווחי תובעת 1 ירדו לפחות ב- 40%, היא איבדה לקוחות רבים, אולם למרות זאת התובעים עשו מאמצים גדולים, פרסמו וניסו לשקם את ההרס וכיום המצב הוא "ברוך השם" (עמ' 18 שו' 3). למרות הטענות הקשות לנזקים הכבדים



בית משפט השלום באילת

ת"א 54265-11-15 אכסניית אביב א.ל.ב. בע"מ ואח' נ' אילת אנימלס ע"ר 580608339 ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לא הובא ולו בדל ראייה לנזק כלשהו שנגרם למי מהתובעים, לא נזק כלכלי, לא נזק רפואי,
2 נפשי או נזק אחר, והתובעים מבקשים לפצותם ללא הוכחת נזק, כאמור בסעיף 7 א' לחוק
3 איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק") למרות שעל פניו לא הייתה שום בעיה
4 לתובעים להוכיח לפחות מקצת מהנזקים הנטענים על ידם, על ידי טפסים רפואיים של
5 התובע ובנו או דוחות מס הכנסה של תובעת 1.
6
7 נתבעת 1 אינה מכחישה את פרסום הפוסט, אולם נראה כי כל הצדדים לתביעה אינם יודעים .4
8 לציין מתי בדיוק פורסם אותו פוסט (פרו' עמ' 35). אין מחלוקת כי תוכן הפוסט שפורסם נמסר
9 לנתבעת 1 ע"י נתבעת 2 שהייתה לדבריה עדה לעובדות המפורטות בפרסום.
10
11 שתי הנתבעות טוענות להגנת "אמת בפרסום" כאמור בסעיף 14 לחוק ולהגנות על פי סעיף
12 (10)13 (וסעיף 15(2)(8) לחוק.
13
14 אשר לעובדות המקרה, התובעים טוענים כי ביום 28.10.15 נמצאה כלבה משוטטת בחנייה .5
15 של תובעת 1, אותה כלבה משוטטת במקום זמן רב, כנראה מספר שנים, ועושה את צרכיה
16 בחנייה של תובעת 1, מה שמכעיס את תובע 2. ביום 28.10.15, משקצה נפשו של תובע 2
17 בלכלוך שגורמת אותה כלבה, הוא פנה למוקד 106 של העירייה ובעקבות כך הגיע פקח, בחן
18 את הכלבה והשיב אותה לידי נתבעת 2 מכוון שהיא הבעלים של הכלבה. כך על פי הפרק
19 "תקציר העובדות" בכתב התביעה (סעיפים 8 עד 15 לכתב התביעה).
20
21 נתבעת 2 טוענת שהיא מגדלת כלבים, היא אוהבת מאוד בעלי חיים, יש בבעלותה מספר .6
22 כלבים וכולם נושאים על גופם שבב זיהוי. נוסף לכך היא מטפלת בכלבי רחוב שאינם שייכים
23 לה ועוזרת להם ככל יכולתה. אין מחלוקת שנתבעת 2 אוהבת כלבים ועוזרת להם, כפי שעולה
24 מדבריה של עדת הגנה 1 (פרו' עמ' 29 שו' 30) וכפי שמאשר גם תובע 2 (עמ' 15).
25
26 נתבעת 2 מספרת כי מידי בוקר היא נוהגת לצאת את ביתה בשעה 06:00, יחד עם הכלבים .7
27 שבבעלותה כשהכלבים קשורים ברצועות, היא מטיילת איתם וחוזרת לביתה בסוף הטיוול
28 בערך בשעה 06:20. באותו יום, 28.10.15 כאשר שבה נתבעת 2 מהטיוול עם כלביה, היא ראתה
29 לדבריה במו עיניה כיצד תובע 2 שופך נוזל כלשהו על הכלבה בה מדובר, וסברה תחילה



בית משפט השלום באילת

ת"א 54265-11-15 אכסניית אביב א.ל.ב. בע"מ ואח' נ' אילת אנימלס ע"ר 580608339 ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בתמימות שהוא שפך על הכלבה מים כדי לגרש אותה מהמקום, אלא שאז שמעה את הכלבה
2 צורחת והבינה שכנראה לא מדובר במים. למחרת בבקר היא הביאה את הכלבה למרפאתו
3 של הווטרין ד"ר אילן זבירין שמאשר במכתבו מיום 06.11.15 כי נתבעת 2 הגיעה עם הכלבה
4 למרפאתו ביום 29.10.15 בשעה 10:00, הוא בדק את הכלבה והבחין בכוויות נרחבות באזור
5 הבטן ובזיהום בעור ולדעתו מאפייני הכוויה מצביעים על חשיפה לחומר כימי.
6
7 הווטרין לא הובא לעדות אולם נראה שאין מחלוקת בנוגע לתוכן מכתבו כפי שעולה מדברי
8 התובע ומחקירת נתבעת 2 בבית המשפט (עמ' 15 ש' 28 עד עמ' 16 ש' 4, עמ' 34 ש' 15).
9
10 8. לדברי נתבעת 2, הפקח שהגיע למקום בעקבות קריאתו של תובע 2, עזר לה להכניס את הכלבה
11 לחצר ביתה והיא עשתה כמיטב יכולתה להקל על הכלבה לרבות לקיחתה לווטרין הפרטי
12 כאמור.
13
14 9. בעדותו בבית המשפט סיפר תובע 2 כי הכלבה המדוברת שכבה בחנייה שנים רבות, וכאשר
15 הגיע לעבודה באותו יום, 28.10.15, ראה את הכלבה ודיווח עליה לעירייה. הוא אינו מסביר
16 מה קרה באותו יום שדווקא אז מצא לנכון להתקשר לעירייה ומדוע לא עשה כך קודם כאשר
17 מדובר באירוע מתמשך משך שנים. מה היה שונה אותו בוקר משאר הבקרים שדווקא אז
18 "קצה נפשו" של התובע בהתנהלותה של הכלבה? הוא חוזר על התיאור כיצד הגיע הפקח
19 למקום וטוען שבגלל שהוא הזמין את הפקח נתבעת 2 החליטה להתנקם בו והעלילה עליו
20 ששפך חומצה על הכלבה. אם כך עולה השאלה כיצד זה נפגעה הכלבה מחומצה אם תובע 2
21 לא שפך עליה חומצה, כדברי נתבעת 2. תובע 2 אינו שולל אפשרות שנתבעת 2 היא ששפכה
22 חומצה על הכלבה והתעללה בה (עמ' 16 ש' 1).
23
24 10. לאחר ששמעתי את העדים התרשמתי מאמינותה של נתבעת 2 ולא עולה בדעתי כלל שהיא
25 שפכה חומצה על הכלבה או פגעה בה או בכלב אחר בדרך כלשהי. מדובר באישה שניכר עליה
26 יותר מכל שהיא אוהבת עד מאוד בעלי חיים ועוזרת להם ככל יכולתה ועצם הרעיון שאישה
27 זו מסוגלת הייתה לבצע מעשה אכזרי כזה נראה לי תלוש מהמציאות וחסר בסיס כלשהו.
28 בכלל, כל התזה הזו שלכאורה נתבעת 2 היה לה מניע כלשהו להתנקם בתובע 2 היא תזה לא
29 סבירה על פניה. כל טענתו של תובע 2 היא שהוא ראה את הכלבה שוכבת אצלו בחנייה וזימן



בית משפט השלום באילת

ת"א 54265-11-15 אכסניית אביב א.ל.ב. בע"מ ואח' נ' אילת אנימלס ע"ר 580608339 ואח'

תיק חיצוני:

- 1 פקח של העירייה, לפיכך איזה נזק או עוול נגרם בכך לכאורה לנתבעת 2? גרסתה של נתבעת
2 הגיונית וסבירה הרבה יותר, זאת מכוון שאין מחלוקת שהכלבה בה מדובר נהגה לשהות
3 דרך קבע בחניית תובעת 1 והדבר הפריע לתובע 2 כפי שמתואר בסעיפים 8 – 14 לכתב
4 התביעה. הכלבה אינה שייכת כלל לנתבעת 2 כפי שהיא העידה, לכלבה אין שבב כפי שנרשם
5 במכתב הווטרנר זבירין, זאת בניגוד לכלבים שכן שייכים לנתבעת 2, ולכן ככל שתובע 2 לא
6 פגע בכלבה לא ברור מדוע הוא סבור שנתבעת 2 בחרה להעליל עליו עלילות שווא ואינני מאמין
7 לדבריו שעה שהוא טוען שבאירוע הנטען נתבעת 2 הודיעה לו מפורשות שהיא תתנקם בו
8 ותגרום לסגירת עסקו ופרנסתו (עמ' 5).
9
- 10 11. אין מחלוקת בין הצדדים כי הכלבה שהתה בחנייה והיו לה בעיות בעור (עמ' 6 שו' 13)
11 וממכתבו של הווטרנר זבירין עולה כי מדובר בכוויה כתוצאה מחשיפה לחומר כימי, מה
12 שתומך בגרסתה של נתבעת 2.
13
- 14 12. תובע 2 מטיל את עיקר יהבו על סרט צילום שהגיש לבית המשפט ולמשטרה ומנסה להראות
15 כי נתבעת 2 אינה מדייקת בדבריה. בסרטון שהוצג בבית המשפט וגם למשטרה רואים את
16 רחבת חניית תובעת 1, רואים את הכלבה בה מדובר כשהיא נמצאת ברחבת החנייה, רואים
17 את תובע 2, נתבעת 2, את פקח העירייה ואת בתה של נתבעת 2, אלא שהסרטון אשר נלקח
18 ממצלמות אבטחה של תובעת 1 מתחיל בשעה 06: 56 כאשר אירוע שפיכת החומצה ארע לדברי
19 נתבעת 2 בשעה 06: 20 לערך. מת/1 עולה כי הסרטונים שהוצגו למשטרה מתחילים לכל
20 המוקדם בשעה 06: 39, מה שאומר שתובע 1 לא הציג לא לבית המשפט וגם לא למשטרה
21 סרטונים מאותן מצלמות שמתייחסים לשעה 06: 20.
22
- 23 **עד תביעה 2, מר יעקב לברן**, הבהיר כי הוא מומחה בתחום, הוא התקין את המצלמות בחניון
24 תובעת 1 והוא הוריד סרטונים מאותן מצלמות וצרב אותם על דיסק לבקשתו של תובע 2.
25 לדבריו מותקנות באכסניה כ - 16 מצלמות מהן 2 צופות על החניון והוא מסר לתובע צילומים
26 מתוך אותן מצלמות שמתייחסים למה שארע לפני השעה 06: 39 ביום 28.10.15, אולם כאמור
27 הוא מסר את הדיסק לתובע ולא ישירות לבית המשפט או למשטרה כך שהוא אינו יודע לומר
28 מה בדיוק נמסר למשטרה או לבית המשפט. על כל פנים, כאמור הוא הוריד מהמצלמות
29 צילומים שהורדו לפני השעה 06: 39 (עמ' 8 שו' 25 עד עמ' 9 שו' 15) וכפי שעולה מת/1 המשטרה



בית משפט השלום באילת

ת"א 54265-11-15 אכסניית אביב א.ל.ב. בע"מ ואח' נ' אילת אנימלס ע"ר 580608339 ואח'

תיק חיצוני:

- 1 קיבלה מהתובע צילומים שבוצעו החל מהשעה 06:39 ובבית המשפט הוצג סרטון שמתחיל
2 בשעה 06:55 ולא לפני כן.
3
4 **מכך אני למד שהתובע לא מסר למשטרה ולא הציג לבית המשפט את אותם צילומים**
5 **שמתייחסים לשעה הנטענת על ידי נתבעת 2 אף על פי שצילומים אלה היו בידו.**
6
7 13. כאמור, אני מאמין לנתבעת 2 אשר עשתה עליי רושם מהימן ביותר ובהחלט יתכן שבאמרותיה
8 השונות היא התייחסה לשעות שונות משום שאינה זוכרת שעות מדויקות, כמו למשל כאשר
9 בעדות שמסרה במשטרה ביום 01.11.15 שם מסרה כי האירוע ארע בשעה 07:00 אולם
10 בחקירתה מיום 14.12.15 (ת/3) ובעדותה בבית המשפט תיקנה והבהירה כי מידי יום היא
11 יוצאת מביתה עם הכלבים בשעה 06:00 וחוזרת כעבור כ – 20 דקות. כאשר מדובר באירוע
12 יום יומי שחוזר על עצמו באופן שוטף ושגרתי ניתן להבין כיצד נתבעת 2 בטוחה בשעה שבה
13 ארע אותו אירוע, בפרט כאשר כל הנתונים מצביעים על כך שגרסתה של נתבעת 2 הגיונית
14 וסבירה יותר מזו של תובע 2: אין מחלוקת שאותה כלבה נהגה לשהות בחניון תובעת 1, אין
15 מחלוקת שהדבר הרגיו את תובע 2, אין מחלוקת שתובע 2 הוא בעל "פתיל קצר" כדבריו (עמ'
16 12 שו' 22), אין מחלוקת שבפרסום לשון הרע הנטען, נספח 2 לכתב התביעה, נרשם שהאירוע
17 ארע בשעה 06:30 בבוקר ואין מחלוקת שבידי התובע צילומים שצולמו מהאזור הרלוונטי
18 בשעה הרלוונטית כפי שהעיד עד תביעה 2. למרות זאת התובע בחר להציג בבית המשפט
19 ובמשטרה צילומים משעה מאוחרת יותר ולא מהשעה הנטענת. תובע 2 טוען שהכלבה בה
20 מדובר שייכת לנתבעת 2, כך לדבריו אמר לו הפקח מטעם העירייה, ועוד הוא מוסיף ואומר
21 שכל השכנים באזור הגישו תלונות נגד נתבעת 2 בגין לכלוך שהכלבים שלה גורמים. למרות
22 זאת הוא לא הביא לעדות לא את הפקח ולא אף אחד מהשכנים. אשר לדיוק או אי דיוק בשעה
23 ספציפית, לא נעלם מעיני שהתובע עצמו אינו מדייק בשעות אליהן הוא מתייחס והוא סותר
24 עצמו כאשר תחילה הוא טוען שהגיע אותו יום לעבודה בסביבות השעה 07:00, בדרך כלל הוא
25 מגיע לדבריו באותה שעה, "בסביבות שבע, שמונה" (עמ' 9 שו' 28). הוא טוען שעובד שלו ניקה
26 את רכבו בשעה 07:20 (שם, שו' 32) כאשר בסרטון נצפה העובד מנקה את הרכב בשעה 06:56
27 (עמ' 6 שו' 18), לאחר מכן הוא מוסיף שלפעמים הוא מגיע לעבודה גם בשש בבוקר ובשעות
28 אחרות (עמ' 10 שו' 8) ולאחר מכן הוא מתקן ואומר כי הוא חושב שאותו בוקר הוא הגיע
29 לעבודה בשעה שש (שם, שו' 18).



בית משפט השלום באילת

ת"א 54265-11-15 אכסניית אביב א.ל.ב. בע"מ ואח' נ' אילת אנימלס ע"ר 580608339
ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
14. תובע 2 טוען שנתבעת 2 מגדלת מספר כלבים בביתה ומטפלת בהם היטב (עמ' 15), ובמקביל היא מתעללת בכלבים אחרים וזונחת אותם לסבול בחום של 50 מעלות ללא אוכל (עמ' 6 שו' 12, עמ' 13 שו' 16, עמ' 16 שו' 1).
- כאמור, התרשמתי מאוד מאמינותה של נתבעת 2 ומהאהבה הרבה שהיא מרעיפה על בעלי חיים, והתרשמתי זו קיבלה חיזוק גם בעדותה של עדת הגנה 1 שסיפרה על הטיפול המסור של נתבעת 2 בכלבים, מה גם שטענתו זו של התובע אינה הגיונית ואינה סבירה בעיני.
15. סיכומי של דבר, מהאמור לעיל עולה כי אני מקבל את טענת הנתבעות בדבר "אמת בפרסום" ולפיכך על פי החוק עומדת להם הגנה טובה כנגד התביעה שהוגשה נגדם.
16. אשר לנתבעת 1, עומדת לה גם הגנת "תום הלב" כאמור בסעיף 15(2) מכוון שמדובר בעמותה שכל מטרתה להגן על בעלי חיים, ולפיכך שעה שנתבעת 2 סיפרה לה על האירוע בו נפגעה כלבה כמתואר לעיל והוגשה בגין כך תלונה למשטרת ישראל, חלה על נתבעת 1 חובה מוסרית וחברתית לעשות את הפרסום שנעשה.
17. לאור כל האמור והמפורט לעיל התביעה נדחית והתובעים יחד ולחוד יישאו בהוצאותיה בסך 20,000 ש"ח ל- 2 הנתבעות כמפורט להלן: 13,000 ₪ לנתבעת 1 ו- 7,000 ₪ לנתבעת 2.
- ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ח, 18 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

ליאור ברייגר, שופט

23
24